

SZÖVEG –
KESZLER PATRÍCIA

KÉP –
PÁCZAI TAMÁS

KÜLDETÉS A FÖLD-BOLYGÓN

Yann Arthus-Bertrand, a „Földünk a magasból” című fotóalbumával világhírnevet szerzett francia fényképész április közepén látogatott Budapestre az Európai Bizottság Információs és Kulturális Központjának, az Európa Pontnak a jóvoltából. A 71 éves világotutazó, aki természetfotósként kezdte, majd dokumentumfilmessé és környezetvédelmi aktivistává avaszták, a „Human” című filmjével nézők millióit szembesítette az élet létkérdéseivel és megrázó emberi sorsokkal. Arról mesélt, milyen küldetésünk is van mindannyiunknak e Föld nevű bolygón.

◆ – **Ön bejárta az egész világot, végigpásztázta a kontinenseket, kicsit olyan, mint egy úrhajós. Gondolja, hogy egy átlagember e kivételes tapasztalatok nélkül is gondolkodhat a bolygónkról hasonlóan felelősségteljesen, mint Ön?**

– Természetesen. Ehhez nem kell felszállni az égbe vagy iskolába járni. Nem kell körbeutaznod a világot, hogy megértsd a működését. Ma könnyű kilépnünk az életünkéből az internet segítségével, amely szinte mindent megváltoztatott. Maga a „Human” című film is azért készült, mert az utazásaim során az egyszerű emberekkel folytatott beszélgetéseim arra döbentettek rá, hogy mind ugyanolyanok vagyunk, s bárkinek lehet a másik számára használható életfilozófiája. Ezt szerettem volna megosztani a nézőkkel, s kihasználva a világháló nyújtotta kapcsolódást, mindenki számára ingyenesen elérhetővé tenni ezeket az élményeket.

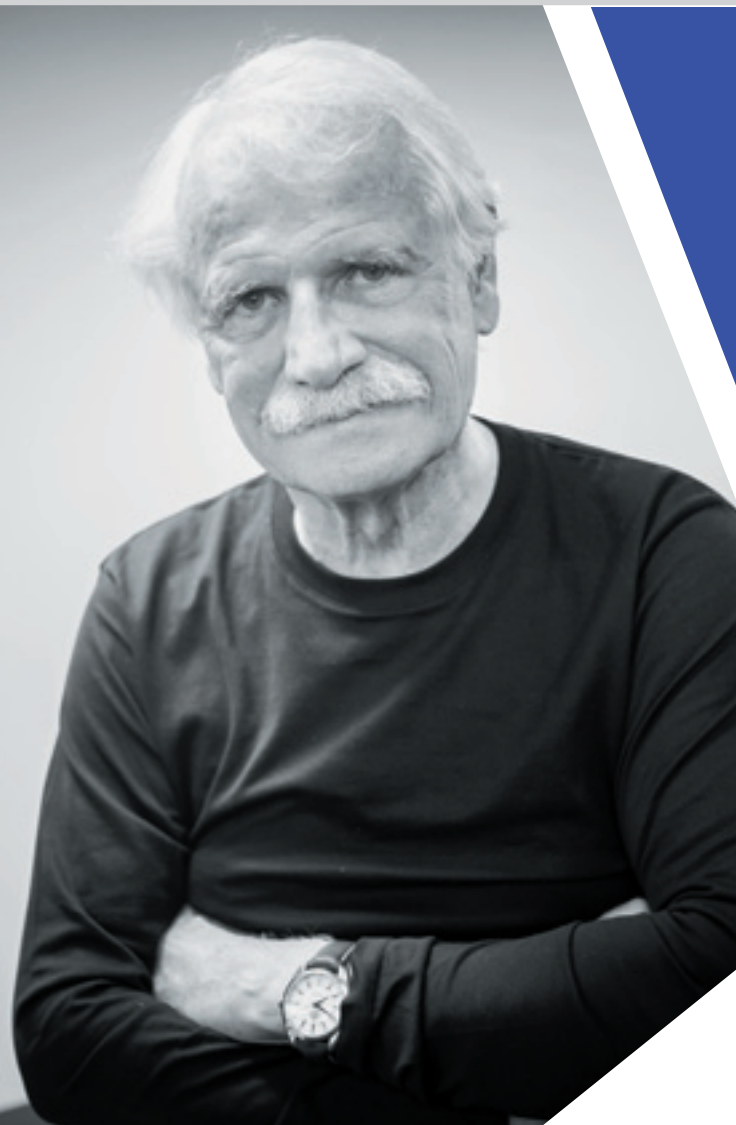
– **Nagyon sokféle tevékenységet űz: fotográfus, filmrendező, környezetvédelmi aktivista. Ön minek tartja magát?**

– Szívem szerint leginkább újságíróként definiálnám a munkámat, aki elsősorban a dialógusban hisz, és hídként működik az emberek között. Az írás nem az én asztalom, a képek viszont annál inkább.

A dokumentumfilmjeimben valós sztorikat közvetítek a nézők felé, s bár nem állítom, hogy semleges nézőpontból teszem, hiszen aktivistaként tevékenykedem a környezetért, alapítványt működtetek, előadásokat tartok a klímaváltozásról, ám mindezzel együtt igyekszem általuk az igazságot közvetíteni.

– **A XXI. század, a vizualitás korszaka milyen képet sugall a mai kor emberének?**

– Ha csak az elmúlt húsz évet nézzük, hihetetlen technikai forradalom zajlott le az életünkben. Ma bárhol vagyunk a világon, Szudánban, Etiópiában vagy akár Norvégiában, mindenki mindenkivel össze van kötve az internetnek köszönhetően. Bárki számára elérhető, hogy például mennyi a francia átlagkereset. Ezek az információk a szegényebb országokban élő embereknek olyan képet sugallnak, hogy nekik is erre van szükségük, és a paradicsomi állapot elérése mindenki számára jogos követelés lehet. Mindenki jobban akar élni, de egyúttal minden egyes emberben ott van az irigység is a jobban élők iránt. Én úgy hiszem, hogy az irigység, a komfort, a kapitalizmuson alapuló civilizációs életforma az, ami a bolygónkat valójában tönkreteszi. Én is e társadalmi berendezkedés része vagyok, és valljuk be, nehéz a megszokott életformánkat feladni.

– Sokszor említi a küldetés fontosságát. Hogyan definiálná a saját küldetését?

– Mindannyiunknak van küldetése, de erről nem mi döntünk, viszont az életünk végén ugyanazokkal a kérdésekkel kell szembesülnünk. Az a tizenhárom éves, kongói utcagyerek jut az eszembe, aki az életének az értelmét úgy fogalmazta meg, hogy Isten neki is biztosan szánt valamilyen küldetést. Lehet valaki jó anya, taxifőnök, szakács, igazából bármi, a lényeg, hogy tudatosan csinálja azt, amit csinál. Bár nem vagyok istenhívő, a jóban és a rosszban hiszek, és abban is, hogy lelkiismereti alapon van választásunk. Hogy úgy haljunk meg, hogy mosoly van az arcunkon – ezt is egy korábbi interjúalanyom mondta –, nos, ez is komoly kihívás mindannyiunk számára, és egyúttal komoly küldetés is.

– Egyetlen utunk – az Ön szavait idézve – annak érdekében, hogy a világot jó irányba változtassuk, a spirituális forradalom. Mit ért ez alatt?

– A politika nem hoz megoldást, hiszen mi választjuk a vezetőinket a demokráciában, akik hozzánk hasonlóak. Az ökológiai felhasználást is nehéz lenne egyik napról a másikra megváltoztatni, lemondani az olajról, a nikkellemelekről, az elektromos készülékekről. A gazdasági rendszerünk pedig a növekedésen alapul, aminek visszafordítása szintén elképzelhetetlen. Magunkban kell tehát a változást végrehajtanunk, mindenkinek személy szerint, és döntenünk a saját életünkben fogatosítandó változásokról. Így felismerhetjük, hogy minél kevesebbet birtoklunk, annál többek és emberibbek lehetünk.

– Jelenleg a „Woman” című filmjén dolgozik, amely 2019-től látható majd a virtuális térben. Miért választotta témaként a nőket?

– A „Human” forgatása nagyon erősen hatott rám, a benne megjelenő női sorsok mélyen megérintettek. Ha a statisztikákat nézzük, a nők még mindig hátrányos helyzetben vannak és alulértékeltek, ugyanakkor ebben a férfiak uralta világban ők a jó dolgok hírnökei. Ami személyesen is érint e téma kapcsán, hogy amióta ezen a dokumentumfilmen dolgozom, teljességgel megváltozott a kapcsolatam az anyámmal, a feleségemmel, a nővéremmel. Más szemmel tekintek rájuk és általában a hölgyekre.

– Honfitársa, Saint-Exupéry, aki szintén a repülés szerelmese volt, azt mondta, hogy jól csak a szívével lát az ember, ami igazán fontos, az a szemnek láthatatlan. Ön pedig többször úgy fogalmazott, hogy a legjobb fotói azok, amelyeket nem készített el. Ma is így gondolja?

– Ma a legszebb fényképem az, ami az unokámat ábrázolja, és a tárcámban található. ♦